

Briselē, 2019. gada 2. jūlijā
(OR. en)

10168/19

ECOFIN 623
UEM 226
SOC 475
EMPL 364
COMPET 504
ENV 595
EDUC 310
RECH 343
ENER 347
JAI 705
FSTR 126
REGIO 162

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
K-jas dok. Nr.:	9939/19 - COM(2019) 515 final
Temats:	Ieteikums – PADOMES IETEIKUMS par Lietuvas 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Lietuvas 2019. gada stabilitātes programmu

Pielikumā pievienots minētais Padomes ieteikuma projekts, kas ir pārskatīts un par ko ir panākta vienošanās dažādās Padomes komitejās, un kura pamatā ir Komisijas priekšlikums COM(2019) 515 final.

PADOMES IETEIKUMS

(...)

**par Lietuvas 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par
Lietuvas 2019. gada stabilitātes programmu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

tā kā:

- (1) Komisija 2018. gada 21. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2019. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tajā pienācīgi ņēma vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pasludināja 2017. gada 17. novembrī. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Komisija 2018. gada 21. novembrī uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1176/2011² pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Lietuva nebija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu "Padomes ieteikums par eurozonas ekonomikas politiku", kuru Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku³ ("2019. gada eurozonai adresētais ieteikums"), kurā izklāstīti pieci ieteikumi eurozonai ("ieteikumi eurozonai"), Padome pieņēma 2019. gada 9. aprīlī.
- (2) Ņemot vērā to, ka Lietuva ir dalībvalsts, kuras valūta ir euro, un ka ekonomiskajā un monetārajā savienībā ekonomikas ir savstarpēji cieši saistītas, Lietuvai būtu jānodrošina, ka tiek pilnībā un laikus īstenots 2019. gada eurozonai adresētais ieteikums, kurš atspoguļots turpmāk sniegtajā 2. un 3. ieteikumā. Konkrēti, ieguldījumu pasākumi palīdzēs īstenot otro ieteikumu eurozonai attiecībā uz ieguldījumu atbalstu, un izglītības pasākumi palīdzēs īstenot trešo ieteikumu eurozonai attiecībā uz darba tirgus darbību.
- (3) 2019. gada ziņojums par Lietuvu tika publicēts 2019. gada 27. februārī. Tajā tika izvērtēts, kā Lietuva īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2018. gada 13. jūlijā⁴, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc tai adresētajiem ieteikumiem, kuri pieņemti iepriekšējos gados, un Lietuvas virzība uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.).

³ OV C 136, 12.4.2019., 1. lpp.

⁴ OV C 320, 10.9.2018., 64. lpp.

- (4) Lietuva savu 2019. gada valsts reformu programmu iesniedza 2019. gada 10. maijā un 2019. gada stabilitātes programmu – 2019. gada 30. aprīlī. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus.
- (5) Attiecīgie valstij adresētie ieteikumi ir ņemti vērā, plānojot Eiropas strukturālos un investīciju fondus ("ESI fondi") 2014.–2020. gada periodam. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013⁵ 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas ir vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Sīkāku informāciju par minētā noteikuma izmantošanu Komisija ir sniegusi norādēs par to, kā piemērojami pasākumi, kuri ESI fondu efektivitāti saista ar pareizu ekonomikas pārvaldību.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

- (6) Lietuva šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā. Valdība savā 2019. gada stabilitātes programmā plāno sasniegt nominālo pārpalikumu 0,4 % apmērā no iekšzemes kopprodukta (IKP) 2019. gadā un 0,2 % apmērā no IKP 2020. gadā, un tiek prognozēts, ka tas turpinās samazināties, līdz 2021. gadā sasniegs 0,1 % no IKP. Pamatojoties uz pārrēķināto strukturālo bilanci ⁶, vidēja termiņa budžeta mērķis – deficīts 1 % apmērā no IKP strukturālā izteiksmē – tiek pārsniegts visā programmas periodā. 2017. gadā Lietuvai tika piešķirta arī īslaicīga novirze saistībā ar strukturālo reformu īstenošanu. Šī novirze tiek pārnesta uz trim turpmākajiem gadiem. Saskaņā ar 2019. gada stabilitātes programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP samazināsies no 34,2 % no IKP 2018. gadā līdz 32,9 % no IKP 2022. gadā. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir ticams. Tajā pašā laikā nav pietiekami detalizēti norādīti pasākumi, kas nepieciešami, lai atbalstītu plānoto mērķi no 2020. gada panākt budžeta pārpalikumu. Pamatojoties uz Komisijas 2019. gada pavasara prognozi, sagaidāms, ka strukturālajā bilanci tiks reģistrēts deficīts 1 % apmērā no IKP 2019. gadā un 0,9 % apmērā no IKP 2020. gadā, kas atbilst vidēja termiņa budžeta mērķim. Vienlaikus būtu uzmanīgi jāseko līdzi izdevumu attīstībai gan īstermiņā, gan vidējā termiņā, īpaši ņemot vērā turpmāk iespējamos riskus, kas saistīti ar ieņēmumu stabilitāti. Kopumā Padome uzskata, ka saskaņā ar prognozēm Lietuva 2019. un 2020. gadā atbildīs Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem.
- (7) Valdība 2018. gada jūnijā pieņēma tiesību aktu kopumu, lai īstenotu visaptverošu sešu strukturālo reformu kopumu tādās galvenajās jomās kā izglītība, veselība, nodokļi, neoficiālā ekonomika, pensijas un inovācija.
- (8) Lietuva ir turpinājusi veikt pasākumus, lai cīnītos pret ēnu ekonomiku un uzlabotu nodokļu saistību izpildi. Lai gan šo pasākumu rezultāti ir cerīgi, nodokļu saistību izpilde kopumā joprojām ir zemā līmenī. Lietuvai joprojām ir viens no lielākajiem PVN iztrūkumiem Savienībā. Ja nodokļu saistību izpilde tiktu uzlabota vēl vairāk, tiktu palielināti ieņēmumi un nodokļu sistēma padarīta taisnīgāka. Netika veikti pasākumi, lai paplašinātu nodokļu bāzi un tajā iekļautu avotus, kam ir mazāk negatīva ietekme uz izaugsmi. Vides un īpašuma nodokļi joprojām ir zemāki par Savienības vidējo rādītāju, un nav paredzētas izmaiņas attiecībā uz automobiļu aplikšanu ar nodokli vai ceļu nodokli privātajiem lietotājiem.

⁶ Cikliski koriģētā bilance, atskaitot vienreizējus un pagaidu pasākumus, kuru Komisija pārrēķina, izmantojot vispārpieņemtu metodoloģiju.

- (9) Kopš 2018. gada valsts pensijas tiek automātiski indeksētas atbilstoši algu izdevumu pieaugumam. Paredzams, ka tas valsts pensiju izdevumus no 6,9 % no IKP 2016. gadā samazinās līdz 5,2 % 2070. gadā. Tomēr prognozētā nodarbinātības līmeņa krituma dēļ paredzams, ka pensiju adekvātums samazināsies, jo pensijas pabalsti vairs neatbildīs algu pieaugumam. Sagaidāms, ka pensijas pabalstu koeficients, ar ko izsaka vidējo pensiju attiecībā pret vidējo algu un kas jau patlaban ir viens no zemākajiem Savienībā, pastāvīgi samazināsies. Pašlaik spēkā esošajos tiesību aktos ir noteikts, ka gadījumā, ja pabalstu koeficients samazinās, valdībai ir jāierosina korektīvi pasākumi. Tā kā nav skaidrības par šādu nākotnes pasākumu precīzu raksturu un laika grafiku, tie netika ņemti vērā prognozēs, kas iekļautas ziņojumā par novecošanu. Tomēr tie rada risku publisko finanšu stabilitātei. Ja kopējais pabalstu koeficients līdz 2070. gadam paliktu nemainīgs, pensiju izdevumi palielinātos līdz 7 % no IKP, nevis samazinātos līdz 5,2 %, kā tiek prognozēts. Tādēļ nav skaidrības par to, kā pensiju jomas tiesību akti tiks piemēroti praksē un kā tie laika gaitā ietekmēs fiskālo stabilitāti un pensiju adekvātumu.
- (10) Būtiski izaicinājumi, kas mazina Lietuvas izredzes nodrošināt iekļaujošu ekonomikas izaugsmi, joprojām ir liels to cilvēku īpatsvars, kuri pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam, kā arī lielā ienākumu nevienlīdzība. Neraugoties uz pastāvīgo ekonomikas izaugsmi, daudzi Lietuvas sabiedrības locekļi (piemēram, vecāka gadagājuma cilvēki, personas ar invaliditāti, bērni, viena vecāka māsaimniecības un bezdarbnieki) saskaras ar īpaši lielu nabadzības un sociālās atstumtības risku. Lai gan sociālās drošības tīkls pēdējos gados ir uzlabots, Lietuvas nodokļu un pabalstu sistēmas vispārējā korektīvā jauda un sociālās aizsardzības izdevumi kā daļa no IKP joprojām ir vieni no zemākajiem Savienībā. Tika veikti daži pirmie pasākumi ar mērķi mazināt augsto nabadzības līmeni un ienākumu nevienlīdzību, piemēram, tika ieviesta "minimālo patēriņa vajadzību summa", palielināts vispārējais bērnu pabalsts un indeksētas vecuma pensijas. Tomēr nemainīgi augstais nabadzības un nevienlīdzības līmenis liecina, ka Lietuvai vēl ir tāls ceļš ejams, lai tuvinātos Savienības vidējam sociālā nodrošinājuma līmenim, un ka ir vajadzīgi ieguldījumi, lai novērstu sociālo atstumtību. Aktīvas iekļaušanas stratēģijas attiecībā uz neaizsargātām iedzīvotāju grupām ir efektīvākas, ja vienlaikus nodrošina adekvātākus minimālos ienākumus un adekvātākas pensiju shēmas, aktivizē darba tirgu un sekmīgāk nodrošina sociālos pakalpojumus, tostarp bērnu aprūpi un sociālos mājokļus.

(11) Nodarbinātības pieauguma, kā arī nelabvēlīgu demogrāfisko tendenču, tostarp emigrācijas, rezultātā situācija darba tirgū ir kļuvusi saspringta. Lai mazinātu ietekmi, ko rada darbspējas vecuma iedzīvotāju skaita samazināšanās, ir vajadzīgi ieguldījumi cilvēkkapitālā un visām grupām jānodrošina labāka piekļuve darba tirgum. Ņemot vērā pastāvīgo prasmju trūkumu un to neatbilstību, Lietuvai ir svarīgi paātrināt reformas, kuru mērķis ir uzlabot kvalitāti un efektivitāti visos izglītības līmeņos un nodrošināt taisnīgu piekļuvi kvalitatīvai un iekļaujošai izglītībai un apmācībai. Demogrāfiskā lejupslīde rada spiedienu uz skolu tīklu. Demogrāfiskās pārmaiņas prasa izstrādāt stratēģijas, kā saglabāt piekļuvi kvalitatīvai izglītībai visiem, vienlaikus nodrošinot skolu tīkla efektivitāti un atbalstot skolu konsolidācijas skartos skolotājus. Joprojām ir vajadzīgi ievērojami pasākumi, lai konsolidētu augstākās izglītības tīklu, kas aptver vairāk nekā 40 valsts un privātās universitātes un koledžas. Profesionālās izglītības un apmācības sniedzējiem ir jāmodernizē mācību programmas un jāuzlabo spēja reaģēt uz vietējā un reģionālā darba tirgus vajadzībām. Efektīvi un viegli pieejami pieaugušo izglītības, pārkvalifikācijas un kvalifikācijas celšanas pasākumi apvienojumā ar sociālo pakalpojumu sniegšanu varētu iesaistīt darba tirgū vairāk cilvēku. Pieaugušo iesaistīšanās izglītībā joprojām ir neliela – 6,6 % 2018. gadā, kas ir krietni mazāk par Savienības vidējo rādītāju – 11,1 %. Lietuvas ekonomiku varētu labvēlīgi ietekmēt ieguldījumi prasmju – tostarp digitālo prasmju – uzlabošanā, inovācijā, kā arī nelabvēlīgā situācijā esošo personu (piemēram, personu ar invaliditāti, vecāka gadagājuma cilvēku, bezdarbnieku vai neaktīvu pieaugušo) labāka integrācija darba tirgū. Raugoties plašākā kontekstā, ir svarīgi stiprināt sociālo partneru spējas, lai sekmētu to līdzdalību.

- (12) Iesīkstējušas problēmas ir vāji rezultāti veselības jomā un mazi ieguldījumi veselības aprūpē. Joprojām ir plašas iespējas racionalizēt resursu izmantošanu, nodrošinot turpmāku pāreju no pacientu stacionārās aprūpes uz ambulatoro aprūpi. Slimnīcu pakalpojumi joprojām tiek plaši izmantoti: augsti ir hospitalizācijas rādītāji hronisku slimību gadījumā un samērā zems gultasvietu aizpildījuma rādītājs. Lai uzlabotu efektivitāti un veselības rezultātus, ir jāturpina racionalizēt slimnīcu resursu izmantošanu un vienlaikus jāveic mērķtiecīgi ieguldījumi primārās aprūpes pakalpojumu stiprināšanā, tostarp ieguldījumi veselības aprūpes personālā. Viens no galvenajiem vājo veselības rezultātu cēloņiem ir aprūpes kvalitāte. Aprūpes kvalitātes uzlabošanas pasākumi ir sadrumstaloti, akreditācijas rādītājs primārās aprūpes nozarē ir ļoti zems, un akreditācijas sistēma slimnīcās netiek pietiekoši izmantota. Īpaši maz tiek ieguldīts slimību profilakses pasākumos. Turklāt centieniem vietējā līmenī stiprināt slimību profilakses pasākumus trūkst visaptveroša redzējuma, un to veikšanu apgrūtina tas, ka trūkst sistēmiskas sadarbības starp valsts veselības dienestiem un primārās aprūpes nozari. Visbeidzot, zems veselības aprūpes izdevumu līmenis apvienojumā ar samērā lieliem neoficiāliem maksājumiem un personīgajiem maksājumiem negatīvi ietekmē taisnīgu piekļuvi veselības aprūpei.
- (13) Ir veikti daži pasākumi cīņā pret korupciju, bet joprojām nav ieviests integrēts interešu deklarāciju reģistrs. 2018. gadā tika pieņemts trauksmes cēlēju aizsardzības likuma īstenošanas tiesību akts, un tiek apspriests jauns likums, kas reglamentēs lobēšanu. Joprojām tiek konstatēti pārkāpumi saistībā ar korupcijas novēršanu veselības aprūpes sistēmā.
- (14) Ieguldījumi kā daļa no IKP Lietuvā joprojām ir zemāki par vidējiem rādītājiem gan Savienībā, gan pārējās Baltijas valstīs. Lietuvas uzņēmumu inovācijas līmenis un tehnoloģiju apguves spējas ir mazas. Ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi pētniecībā un inovācijā, jo īpaši privātajā sektorā. Tas veicinātu ražīgumu, kas, neraugoties uz neseno pieaugumu, joprojām ir krietni zem Savienības līmeņa. Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju speciālistu trūkums liecina par nepieciešamību ieguldīt digitālajās prasmēs, kas veicinās konkurētspēju, inovāciju, Lietuvas spēju apgūt tehnoloģijas un pāreju uz ekonomiku, kas ir vairāk balstīta uz zināšanām un kam ir lielāka pievienotā vērtība.

- (15) Valsts ekonomika ir samērā resursietilpīga un stipri atkarīga no enerģijas un materiālu importa. Resursu produktivitāte ir zema, bet enerģijas patēriņš liels, jo īpaši mājokļu un transporta nozarē. Lielāki ieguldījumi energoefektivitātē, jo īpaši ēku sektorā un iekšzemes enerģijas ražošanā no atjaunojamiem energoresursiem, palīdzētu padarīt ekonomiku zaļāku un ilgtspējīgāku un vienlaikus samazinātu atkarību no enerģijas importa.
- (16) Lietuvai joprojām ir slikta starptautiskā pieejamība dzelzceļa transporta, autotransporta, jūras un gaisa transporta ziņā, un tai ir vairāk jāintegrējas pārējā Eiropā. Labāka transporta savienojamība palielinātu ekonomikas ražīgumu un ļautu pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības. Transporta nozares darbības rezultāti ir daudz vājāki par Savienības vidējiem rādītājiem attiecībā uz *TEN-T* ceļu un dzelzceļu tīkliem, ieguldījumiem pētniecībā un inovācijā transporta nozarē, ilgtspējības aspektiem un ceļu satiksmes drošību. Dzelzceļa satiksmē dominē austrumu-rietumu plūsmas, savukārt ziemeļu-dienvidu ass joprojām nav pietiekami attīstīta. Tāpēc ir vajadzīgi ievērojami ieguldījumi, lai attīstītu ilgtspējīgu, klimatnoturīgu, viedu, drošu un intermodālu *TEN-T* tīklu un nodrošinātu tā pieejamību, kā arī veicinātu ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās. Turklāt pēdējo piecu gadu laikā ir ievērojami palielinājušās autotransporta radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas. Ir ļoti svarīgi Lietuvas elektroenerģijas sistēmu sinhronizēt ar kontinentālās Eiropas tīklu, lai nodrošinātu elektroapgādes drošību visā Baltijas reģionā.
- (17) Reģionālās atšķirības Lietuvā ir lielākas nekā vidēji Savienībā, un pēdējās divās desmitgadēs tās ir vēl vairāk palielinājušās. Priekšrocības, ko rada Lietuvas ātrā ekonomiskā konverģence, galvenokārt ir koncentrētas divās lielpilsētu teritorijās. Lauku apvidos, kuri aptver lielāko daļu teritorijas un kuros dzīvo gandrīz 55 % iedzīvotāju, ievērojami samazinās iedzīvotāju skaits un situāciju pasliktina tas, ka mazinās kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu pieejamība. Ievērojamas sociālekonomiskās atšķirības valsts teritorijā liecina, ka konkrētos reģionos ir ļoti vajadzīgi ieguldījumi. Joprojām problemātiska ir arī ciešāku saikņu veidošana starp blakus esošiem apgabaliem Lietuvas teritorijā, tostarp transporta un digitālo savienojumu jomā.

- (18) Lai uzlabotu publisko ieguldījumu efektivitāti, Lietuvas iestādes atjaunināja noteikumus par tādu ieguldījumu projektu sagatavošanu un atlasī, kurus finansē no valsts budžeta. Kopš 2018. gada visi jaunie ieguldījumu projekti ir jāpārbauda, veicot izmaksu un ieguvumu analīzi, un tiem ir jāatbilst papildu atlasē kritērijiem. Lai gan šis ir svarīgs pirmais solis, ir jādara vairāk, lai maksimāli palielinātu publisko ieguldījumu ietekmi uz ilgtermiņa izaugsmes potenciāla palielināšanu un novērstu pieaugošās reģionālās atšķirības. Iestādes ir sākušas pārskatīt valsts budžeta plānošanas sistēmu, lai pagarinātu budžeta plānošanas laikposmu un stiprinātu saikni starp izdevumiem un vispārējiem ekonomikas mērķiem. Ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai jaunā stratēģisko ieguldījumu plānošanas sistēma būtu gatava līdz 2021.–2023. gada budžeta plānošanai un jaunā Savienības finansēšanas cikla sākumam 2021. gadā.
- (19) Lietuvai nav vienotas pētniecības un inovācijas stratēģijas. Tai ir raksturīga sadrumstalota politika un daudzas atbalsta shēmas, kurām trūkst sinerģijas. Pastāv vairākas īstenošanas aģentūras, kuru pieeja pētniecības un inovācijas politikas atbalstam nav saskaņota, un tas vēl vairāk sarežģī pārvaldības sistēmu, kura, šķiet, ierobežo lietotāju piekļuvi plašajam pieejamo instrumentu klāstam. Šī situācija īpaši kaitē zinātnes un uzņēmumu sadarbībai un kavē inovācijas darbības. Jaunais atbildības sadalījums pētniecības un inovācijas politikā starp Ekonomikas un inovāciju ministriju un Izglītības un zinātnes ministriju pagaidām neveicina saskaņotu politikas satvaru ar sinerģiskām atbalsta shēmām, kā tas būtu gadījumā, ja potenciālajiem labuma guvējiem būtu pieejama vienas pieturas aģentūra.
- (20) Savienības līdzekļu plānošana laikposmam no 2021. gada līdz 2027. gadam varētu palīdzēt novērst dažus no ieteikumos konstatētajiem trūkumiem, jo īpaši jomās, uz kurām attiecas 2019. gada ziņojuma par valsti D pielikums. Tas ļautu Lietuvai pēc iespējas labāk izmantot minētos līdzekļus konkrētajās nozarēs, ņemot vērā reģionālās atšķirības.

- (21) Komisija 2019. gada Eiropas pusgada ietvaros ir veikusi Lietuvas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2019. gada ziņojumā par šo valsti. Tā ir arī novērtējusi 2019. gada stabilitātes programmu, 2019. gada valsts reformu programmu un to, kā īstenoti Lietuvai iepriekšējos gados adresētie ieteikumi. Komisija ir ņēmusi vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Lietuvā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.
- (22) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2019. gada stabilitātes programmu, un saskaņā ar tās atzinumu ⁷ ir sagaidāms, ka Lietuva Stabilitātes un izaugsmes pakta būs ievērojusi,

AR ŠO IESAKA Lietuvai 2019. un 2020. gadā rīkoties šādi:

1. Uzlabot nodokļu saistību izpildi un paplašināt nodokļu bāzi, lai tajā iekļautu avotus, kam ir mazāk negatīva ietekme uz izaugsmi. Risināt tādas problēmas kā ienākumu nevienlīdzība, nabadzība un sociālā atstumtība, tostarp, uzlabojot nodokļu un pabalstu sistēmas struktūru.
2. Uzlabot kvalitāti un efektivitāti visos izglītības un apmācības līmeņos, tostarp pieaugušo izglītībā. Uzlabot veselības aprūpes sistēmas kvalitāti, pieejamību cenas ziņā un efektivitāti.
3. Ar ieguldījumiem saistīto ekonomikas politiku koncentrēt uz inovāciju, energoefektivitāti, resursefektivitāti un ilgtspējīgiem transporta un enerģētīku starpsavienojumiem, ņemot vērā reģionālās atšķirības. Veicināt ražīguma pieaugumu, uzlabojot publisko ieguldījumu efektivitāti. Izstrādāt saskaņotu politikas satvaru, lai atbalstītu zinātnes un uzņēmumu sadarbību un konsolidētu pētniecības un inovācijas īstenošanas aģentūras.

Briselē,

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

⁷ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.